

יִזְמַם וְלִילֶחָהּ: ג וְהָיָה בְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ וְתֵן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: ד לֹא בֶן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמִּין אֲשֶׁר תִּדְרָפְנוּ רוּחַ:

זוהר תהלים

רבים הם? אלא שלשה ימים זה אחר זה נקראים ימים רבים. גם כן, כי תצור אל עיר ימים רבים - שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. בא ואצוף על (כל) בני ביתי: לא תשחית את עצה - זה תלמיד חכם שהוא בעיר, שהוא עץ החיים, אילן שנותן פרות. על גוף של ישראל אמר, ועץ עשה פרי אשר זרעו בו על הארץ

לא בן הרשעים כי אם כמין (א, ט): זוהר

חדש מדרש רות (דף צא.) למה הדבר דומה? לשני אילנות, אחד קדוש ואחד טמא. מי הוא הקדוש, ומי הוא הטמא? מי שעושה פרי הוא הקדוש, ומי שאין עושה פרי הוא הטמא. וזהו שיעשה צל לעבודה זרה. ועם כל זה הם נטועים בארץ, ולעץ אחד יש מים, ולעץ האחר אין (יש) מים. ועם כל זה, עץ אחד יעשה פרי, ועץ אחד לא יעשה פרי. בדגמא הזו הם ישראל ובני האמות. שני אילנות, שהם נטועים בארץ. רוח של קדשה, ורוח של טמאה. זהו האילנות, והם בארץ אחת, שהן מן הגוף, אחינו עמנו. ולאחד יש מים ועושה פרי, זו היא התורה הקדושה של ישראל

ענין שימוש תהלים

האומרו נצול מכל כלי זיון. והנה מה טוב ומה נעים לזכות בו את הרבים כי לא חדש הוא וכבר היה לעולמים מרגלא בפומייהו דאנשים ושרים ותמימים אשר היו מלפנינו.

פתח השער לספר זוהר תהלים עם ספר שימוש תהלים: ב"ה זכינו להוציא לאור את הספר שימוש תהלים לזוהר תהלים עם הוספות מחכמי הקבלה

שתול על פלגי מים. מה אילן יש בו שרשים, ויש בו קלפות, ויש בו מח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פרי - שבעה סוגים אלו עולים לשבעה עשר, לשבעים, גם דברי תורה יש בהם פשט המקרא, דרש, רמז שרומז חקמה, גימטריאות, סודות טמירים, סודות נסתרים אלו על אלו, פסול וכשר, טמא וטהור, אסור והתר. מכאן והלאה מתפשטים הענפים לכל צד, והיה כעץ ודאי. ואם לא - אינו חכם בחקמה.

בא וראה כמה חביבים אותם שמשתדלים בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שאפלו בזמן שהדין תלוי בעולם ונתנה רשות למשחית להשחית, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם, על אותם המשתדלים בתורה, וכך אומר להם הקדוש ברוך הוא: כי תצור אל עיר, בגלל החטאים הרבים שחטאו לפני והתחייבו בדין. ימים רבים, מה זה רבים? (שלשה ימים זה אחר זה נקראו ימים רבים. אף כאן כי תצור אל עיר ימים רבים) שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. מנין לנו שימים רבים הם שלשה? שכתוב (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים

וכבר הסכימו בזה כל גדולי עולם וחזי מאן גברא רבה קמסהיד עליה הרשב"א ז"ל בתשובה סימן קי"ג. וכן ריב"ז בפרק חלק כתב גבי לוחש על מכה וזה לשונו אם יש לו קדחת מותר ללחוש עליו ולהתרפאות בדברי תורה וכו'. עוד מבואר בגמרא פרק במה אשה יוצאה עיני שם. וכן כתב תשב"ץ כי בויהי נועם אין בו שום זי"ן לומר לך שכל